

Minister kan sagtens tage den, thi han har faaet Tilfagn om — vi have hørt et Medlem i det andet Ting, som staar Mørtallet her nær, sige det under Sagens Behandling — at kommer der Undersnd, skal han ikke være bange for det finansielle Resultat, thi skulde det vise sig, at der kom til at mangle noget, skulde de, der have været med til at bringe dette Forslag frem, ogsaa nok sørge for, at Statskassen fik Dækning. Paa disse Betingelser kan Finansministeren sagtens tage Loven. Giver den flere Penge, kan han være alad, og giver den færre, kan han i Tillid til disse Folk utvivlsomt vente sig Dækning; at vi have faaet en saadan Lov som Lotteriloven, er jo allerede noget i den Retning. Hvad den moraliske Side af Sagen angaar, som der i høje Toner er talt om, da Toldloven var fremme, skal jeg ikke indlade mig paa; det er blevet udsørlig omtalt af et andet Medlem. Nu kan der jo ikke være Tale derom, efter at vi have taget en hel Del andre Øsorter med, som det hidtil ikke skulde være umoralsk at drikke. Nu er det rent og skært en Skatteomlægning, og der kan være delte Meninger om, hvorvidt det er godt eller ikke, men samtidig have vi hørt, at Toldspørgsmaalet er sat en halv Snes Aar tilbage. Det synes jeg, at Tinget skulde betænke sig paa, at tage en saadan Stump Toldlov og udelukke sig fra en virkelig Toldrevision. Jeg kender nok Historien om en Spurb i Haanden, der er bedre end 10 paa Taget, men jeg synes dog, man skulde betænke sig paa at tage en saadan enkelt lille mager Spurb, naar man saa i 10 Aar skal være afstaaren fra at styde en eneste Spurb. Den Sætning passer ikke her. Jeg tror ikke, at man bør binde sig, ved at tage dette Stykke Toldlov, til ikke at faa en virkelig Toldreform gennemført. Fra først af skulde Ølstaten være en Løstestang for Toldreformen, men nu er det faldet bort. Efterhaanden som denne Sag er skreden frem, er den bleven mere og mere uappetitlig og mindre og mindre tiltalende. Da Sagen var til første Behandling, sagde jeg, at jeg under visse Betingelser godt kunde gaa med til Øloven, enten man skulde faa den i Forbindelse med den store Toldreform med Redskøttelser svarende til Krigstolden eller mere, eller i Forbindelse med gode sociale Reforme. De Herrer ville maasse sige, at nu saa vi gode sociale Reforme, men de sociale Reforme, vi saa her, ere af den Bestaaffenhed, at de ogsaa udelukke Fremskridt i den Retning; det er ikke saadanne sociale Reforme, at vi kunne være tilfredse dermed; det er blot et Skink af sociale Reforme, og derfor kan Regeringen være glad ved at faa en

saadan Kombination i Stand som her, thi saa slipper den for at have et saadant draget Sværd hængende over Hovedet, som den har haft i Alderdomsforsørgelsen og de sociale Love, som den maatte gøre noget ved, som den ikke kunde stubbe bort. Nu slipper den ganske let derfra, blot ved at den giver 1 eller 2 Millioner, og maasse kommer den ikke en Gang af, med det, og saa faar den Mørtallets Sanktion her, og har saaledes klaret sig godt. Men derved have vi dobbelt ødelagt Situationen, vi have ødelagt en Toldreform og ødelagt Forbebringere paa det sociale Omraade. Jeg vil derfor tilraade, at vi ikke gaa med til dette Forslag, som det er nu; det maa i det mindste forbedres meget, før jeg kan stemme derfor.

Scharling: Det fremrykkede Tidspunkt opfordrer mig til at fatte mig i al Korthed, og overfor den fremtrædende Tilbøjelighed, som i den senere Tid er bleven viist fra adskillige ærede Medlemmer i denne Sal til at tale saa længe som muligt, føler jeg ogsaa en naturlig Tilbøjelighed til at tale saa kort som muligt. Jeg har saa meget mindre Betænkelse ved i dette Tilfælde at følge denne Tilbøjelighed, som der ikke er fremkommet ret meget, som jeg skønner, at det er nødvendigt at skænke nogen særlig indgaaende Smøbegaaelse. Jeg skal slet ikke komme ind paa de Bemærkninger, der ere fremsatte angaaende den almindelige politiske Situation. Jeg skal heller ikke opholde mig ved de almindelige Udtalelser, der gaa ud paa at stemple denne Lov som en daarlig Lov, en umulig Lov o. s. v. Vi ere jo i den senere Tid bleve saa vant til at høre, at ethvert Lovforslag, som kommer fra Regeringen og vinder Tilslutning fra baade Højre og en Del af Venstre i dette Ting, er daarlig affattet, umuligt, fejgt o. s. v. samtidig med at ethvert Lovforslag, som fremkommer fra den modsatte Side af Tinget, er grundig overvejet, klart affattet og overhovedet indeholder de mest epokegørende Reforme, der nogen Sinde have ligget paa Tingets Bord. Alt dette kende vi saa godt, at der næppe er nogen Anledning til at dvæle ved det. Jeg skal heller ikke indlade mig paa en nærmere Burdering af hele det Resultat, der vil fremgaa af de med denne mere eller mindre sammenhængende Love, thi det forekommer mig, at naar dette Ting har vedtaget og til det andet Ting oversendt en Lov, som siger, at naar en Ølstat af 10 Kroner pr. Tønde vedtages, skal det og det ste, saa har Tinget dermed i Virkeligheden besluttet sig til at gaa ind paa en saadan Ølstat, og det der her foreligger, er da i Virkeligheden kun et Spørgs-